

П'ятнадцятого жовтня, на 65-му році життя, після тривалої боротьби з хворобою цей світ покинув головний редактор нашого Вісника, завідувач кафедри теорії та історії політичної науки філософського факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, професор, науковець, радник та, що найважливіше, Друг, Валерій Миколайович Денисенко.

Народився Валерій Миколайович 31 травня 1955 р. в с. Надежда Диканського району Полтавської області. Вищу освіту здобув у Київському державному університеті імені Тараса Шевченка на філософському факультеті. З 1982 р. почав викладати у Львівському державному університеті імені Івана Франка, спочатку на посаді асистента, а з 1988 р. – на посаді доцента. У 1986 р. захистив кандидатську дисертацію з філософії на тему «Творчий характер праці: сукупність та форми вияву». На цьому Валерій Миколайович не завершив свої наукові досягнення. У 1998 р. захистив докторську дисертацію на тему «Рационалізм та ірраціоналізм у політичних теоріях

Нового часу європейської історії». У 1998 р. йому було присвоєно вчене звання професора.

У 2007 р. очолив створену за його активної участі кафедру теорії та історії політичної науки. Крім того, протягом багатьох років він очолював спеціалізовану Вчену раду із захисту кандидатських та докторських дисертацій із політології. Однак виконання управлінських функцій на цих посадах не завадило Валерію Миколайовичу займатися науковою роботою. Як науковець він активно працював у кількох напрямках. Зокрема, досліджував проблеми філософії політики, теорії систем, політичної аксіології та антропології. Атрибутом його дослідницького стилю була наукова достовірність і виваженість суджень, неординарність мислення, інтуїтивне відчуття нового. Поза всяким сумнівом, він став одним із засновників Львівської школи політичної науки.

Валерій Миколайович залишив після себе велику кількість наукових публікацій, зокрема 14 монографій, 6 підручників, 5 навчальних посібників, а також понад 120 наукових статей та понад 170 тез доповідей на конференціях. Під його керівництвом було захищено десятки кандидатських та докторських дисертацій. Більшість із його учнів продовжують розвивати політичну науку не лише на теренах Львова та області, а й усієї України.

Валерій Миколайович поєднував значний досвід із великою енергією, активністю неординарного наукового пошуку та молодечим запалом, гострим допитливим розумом, надзвичайною цікавістю до нових, недосліджених проблем та натхненним відчуттям прекрасного.

Про його життя можна писати дуже багато, але найкраще сказав Він сам: «Буть Валерієм Денисенком інтересно».

Із тугою в серці мусимо усвідомити, що його боротьба закінчилась. Проте знаємо, що Він житиме всередині кожного з нас.

Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким та друзям Валерія Миколайовича